

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Téma: Parlamentní volby 2010 a formování koaliční vlády ve Velké Británii

z pohledu teorie koalic

Autor: Martina Boroňová

Vedoucí práce: Ing. Mgr. Jan Němec

Oponent: Jana Reschová

Náročnost tématu na:

• teoretické znalosti	☐ podprůměrná	☐ průměrná	☒ nadprůměrná
• vstupní údaje	☐ podprůměrná	☒ průměrná	☐ nadprůměrná
• použité metody	☐ podprůměrná	☒ průměrná	☐ nadprůměrná

Kritéria hodnocení práce

Stupeň hodnocení

	1	2	3	4
Stupeň splnění cíle práce	☒	☐	☐	☐
Logická stavba práce	☐	☒	☐	☐
Práce s literaturou, citace	☐	☒	☐	☐
Adekvátnost použitých metod	☐	☒	☐	☐
Hloubka analýzy ve vztahu k tématu	☐	☐	☒	☐
Vlastní přístup k řešení	☒	☐	☐	☐
Formální úprava práce	☒	☐	☐	☐
Jazyková a stylistická úprava práce	☒	☐	☐	☐

Využitelnost výsledků práce v praxi, příp. teorii:

☒ průměrná ☐ nadprůměrná

Připomínky a požadavky na doplnění práce:

Autorka se věnuje tématu, které zaujalo mnohé politology snad právě proto, že modelování koalic se na britských ostrovech ocitlo na křižovatce, zejména pak po posledních parlamentních volbách. Právem se tedy kladou otázky, čím to bylo způsobeno a hlavně: zda je to tak napořád? Autorka vychází ve své analýze z domácích zdrojů (Říchová, Rovná, Klokočka, Strmiska) ale i ze zahraničních pramenů (jak z teoretických prací tak i z dokumentů). V tomto směru kladně hodnotím právě snahu překlenout snad mezeru v analytickém zpracování dynamiky

formy vlády ve Velké Británii (totiž neustálé konfrontace včerejších tradic s moderním tedy současným pojetím legitimacy vlády a jejích funkcí), která může být způsobena relativně rychlými ústavními změnami, jimiž země za poslední dvacetiletí prochází. Přes všechna překvapení z voleb 2010, nelze pominout už delší dobu zpochybňovaný rigidní bipartismus (nebo rigidně přejímaný domácí literaturou) způsobovaný údajně volebním systémem. V. Bogdanor bipartismus dávno pohřbil (vymezil do poloviny 70. let) tím, jak definoval rozdíl či blízkost stran ve vztahu k ústavním reformám. Stejně tak je třeba mít na mysli to, že bipartismus je živý jen tehdy, je-li i valná většina voličů rozdělena přibližně "napůl" a i to, že regionální a místní systém moci není konfrontován s jinými modely politických koalic, či frakcí. Zdá se však, že regionální koalice (různých kombinací) mohou významně jenotné vládní aktéry "rozkládat". Není jisté ani nepodstatnou skutečností, že možná chybělo málo, a povolební koalice mohla být Lib-Lab. V tomto směru možná ještě o úloze lídrů stran a modelech rezignací premiérů nebylo vše řečeno. Kladně hodnotím na práci to, že autorka se snaží konfrontovat teorii výkonu politické (stranické) moci s politickou praxí. Někdy však přesto zůstávají její závěry na povrchu problémů: lze např. grafy dokládající programové vzdálenosti brát za klíčové nebo spíše ilustrativní? (viz. str. 41 a násl.) Vyvozovat z četnosti výskytu vybraných témat ve volebních programech politické cíle stran je opravdu velmi simplicistní. Věřím však, že předložená bakalářská práce je dobrým základem pro pokračující studium, které může vyústit do velmi dobré diplomové práce. Za předpokladu, že ústní obhajoba bude úspěšná, nemám námitky vůči zlepšení navrhovaného hodnocení (velmi dobře).

Navržená známka: velmi dobře

V Praze dne:

.....
oponent